

Union Internationale Paysanne

724 9th STREET, N.W. WASHINGTON 1, D.C.

REPRÉSENTATION EN FRANCE

26, RUE BRUNEL, PARIS 17e - ETO. 57-64

Paris, le 16 януари 1951 г.

Драги Емиле,

Твоето писмо от 1 януари получих, но и този път ти отговарям с няколко дни закъснение. Това се дължи само на многото работа, която в последно време е твърде много. Просто не остава нито една минутка свободно време. Но за сега нали сме войници, трябва да стоим на поста с всичките ридкове и задължения.

Най-напред по въпроса за това, че някои от нашите другари не са благоволили да ти отговорят на писмата. Не искам да вервам, че има некаква умисъл в това или още по-малко подценяване на приятелството, което са имали и имат към теб. По-скоро това може да го приемеш като въпрос на време, както и на отношение към приятеля, когато е далеч. Всеки от тези работи както за изкарване на препитанието, така и за общата кауза. Така, че тук трябва да се търсят причините.

По работата ни в чужбина. Тя е доста тежка и отговорна. По-тежка и по-отговорна, от тази вътре, защото там едно Ръководство, било на организацията ни, било такова в което участва организацията, винаги се намиро под прекия контрол и наблюдение на народа, а сдружените земеделци, на местните ръководства и пр. и затова голями грешки не могат и да се правят. Няма да ги прави, ~~няма да~~ да се регистрират. Тук е друго. Ние трябва да се борим от името на народа и организацията си, далеч от тех, техните мисли и чувства, макар да ги носим в сърцата си. Далеч от техния контрол и напътствия. При това и всред съвсем чужда обстановка, в която трябва да избираме най-правилния път. А и враговете на земеделското движение не са малко. Отговорността е историческа, както и мисията на земеделското движение. Така че от всекиго от нас се иска работа, работа и работа. При това и дисциплина с високо съзнание за задълженията. При това нашите сътрудници, колкото и да сътрудничат, сигурно е, че копаят под краката. Трябва да се гледа на вси страни. Трудностите, както виждаш, а убеден съм, че вече си ги изпитал и изпитвашоше на гърба си налагат да застанем още по-твърдо на местата си и да стоим несмутимо, въпреки всичко, за да можем действително да се завърнем обратно с чисти чела. Аз никога не съм се съмнявал, че ти така сам работиш и сам действуваш, независимо от това което те обкръжава. Научи за работата в лагера, когато ръководиш. Мога да ти кажа, че НК няма да те остави така, без да те ангажира в най-сериозното и отговорно място на борбата. В това можеш да бъдеш абсолютно сигурен. Това ще стане в близкото бъдеще. Стреми се обаче да опознаеш правилно хората, които ръководиш. Да опознаеш всекиго поотделно и после като групи. Това е твърде важно за предстоящата най-важна работа. Вервам, че с другарите там се разбирате добре. Това е и първото условие за успеха ни. За статите подържам, че трябва да ги продължаваш в същия дух. Пращай и за списанието. За сега толкова. Ще ти отговарям редовно и ще бъда радостен да получавам от теб вестички. Много братски поздрави на Страти, на Йордан, на Чавдара и запази за себе си Твой

Милин Вилев